

عنوان مقاله:

ماهیت حقوقی دعوی قلع و قمع مستحدثات غیرمجاز در اراضی زراعی و باغات

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 28، شماره 104 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مجید عزیزیانی - دانش آموخته دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه علوم قضائی و خدمات اداری

خلاصه مقاله:

یکی از پدیده های شوم حال حاضر جامعه، تغییر کاربری غیرمجاز اراضی کشاورزی است که روز به روز می تواند به کاهش امنیت غذایی جامعه منجر شود. با تصویب رای وحدت رویه شماره ۷۵۹ مورخ ۲۱/۰۴/۱۳۹۶ هیئت عمومی دیوان عالی کشور، بزه تغییر کاربری غیرمجاز اراضی زراعی و باغ ها درجه ۷ محسوب و بنا بر رای وحدت رویه شماره ۸۲۲ مورخ ۳۱/۰۳/۱۴۰۱ هیئت عمومی دیوان عالی کشور، بزه مذکور از جرائم آبی تلقی و مرور زمان سه ساله جرائم درجه ۷ اعمال و درنهایت با گذشت بیش از سه سال از وقوع بزه مذکور، صدور قرار موقوفی تعقیب به دلیل حدوث مرور زمان صادر می شود. این مقاله در صدد آن است که ضمن اعتقاد راسخ به مجازات نبودن و غیرکیفری بودن قلع و قمع، امکان سنجی کند. حتی با فرض صدور قرار موقوفی تعقیب، ادارات متولی امر می بایست از طریق طرح دعوی شایسته حقوقی ازیقیل قلع و قمع بنا و مستحدثات اراضی زراعی و باغ ها (تغییر کاربری غیرمجاز)، رسیدگی مطابق با تشریفات آیین دادرسی مدنی را از محاکم حقوقی درخواست کنند. ضرورت انجام تحقیق در این است که عدم اعلام به موقع شکایت و شروع تعقیب در برخی پرونده های منتهی به صدور قرار موقوفی تعقیب در مقابل با سایر پرونده هایی که به موقع به تعقیب کیفری و درنهایت صدور حکم قلع و قمع و جزای نقدی از حیث کیفری منجر می شود، سبب احساس تبعیض می شود که می بایست درخصوص چنین اراضی که با مرور زمان مواجه شده اند، چاره ای حقوقی اندیشید. روش تحقیق در مقاله حاضر، با بررسی مبانی حقوقی و قضائی، به سبک تحلیلی توصیفی با شیوه کاربردی است.

کلمات کلیدی:

تغییر کاربری، رویه قضائی، اراضی کشاورزی، حفظ کاربری، زمین خواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077230>

